

«Pleníssims de vida», Jaume C. Pons Alorda, Núvol

I és que *Plens de vida* de **John Fante** és emoció pura, vivència extrema, sinceritat portentosa. Ja a la [magnífica presentació](#) que ens varen regalar Kiko Amat, Martí Sales i Blancallum Vidal a la Llibreria Taifa fa poques setmanes va ser un compendi de bones vibracions, però sobretot de descobriments. Fante en català sona molt però molt bé. Això no podia ser de cap altra manera amb **Martí Sales**, el nostre home del Renaixement Actual (capaç de ser bon escriptor, bon crític, bon traductor i bon organitzador de tot tipus d'events multitudinaris), ja que està acostumat a presentar-nos volums que s'incrusten a la nostra ànima i a les nostres vísceres: sols fa falta pensar en el també recent Bressol de gat de Kurt Vonnegut a l'editorial Males Herbes, o recordar la traducció que ja va parir del mític [Fut](#) de **Jim Dodge**, també apareguda a Edicions de 1984 fa uns quants anys tot despertant les nostres passions més encomanadisses. Pell de gallina. O, millor, pell d'ànec! Si l'obra de Fante en ella mateixa, en totes les seves facetes desmembrades, ja és un cant a la vida, només fa falta llegir les paraules que li dedica l'incommensurable Charles Bukowski sobre què significa per a ell la literatura de Fante com a persona i com a autor, doncs la traducció que fa Martí Sales fa que aquesta sinfonia soni encara millor.

Però de què parla *Plens de vida*? Per què us hi heu d'acostar? Val tant la pena? Doncs sí, perquè *Plens de vida*, en efecte, parla DE LA VIDA, però no de la vida i ja està, sinó de LA VIDA en majúscules. I repetirem la paraula VIDA i PLE i PLENÍSSIMS totes les vegades que facin falta sense tenir por perquè no hem de tenir por. No és un joc de paraules. És important. I és que John Fante és feliç. La seva dona, la Joyce, està prenyada, ell va cobrant cada setmana els seus txecs dels estudis de Hollywood pels guions que va escrivint, la gent comença a parlar bastant bé dels seus llibres, s'ha comprat una bona casa a Los Angeles... Sí. Sembla que finalment la vida somriu a John Fante després d'haver-li fet passar canutes durant segons quines èpoques. Fins que... No tot és tan resplendent. I és aquí quan una sèrie de problemàtiques quotidianes (fascinants, divertides, entranyables) ens faran entrar en una espiral de diversió, de brillantor, de les respostes que ens fan ser dignes de la condició de SER, però sobretot les condicions de SER d'un ésser tan indòmit, tan complex i tan fulgurant com fou John Fante, carro de foc i d'alcohol i de llegenda de la literatura nordamericana. O advertim els dilemes morals quotidians de qualsevol ésser que està batallant el dia a dia per aixecar-se un altre cop. Els dubtes. Les pors. Les grandeses. I serà a partir d'aquí quan descobrirem els avatars als que s'han d'enfrontar totes les dones quan es troben en aquest moment tan portentós (i problemàtic) de l'embaràs; les emocions explosives i descontrolades d'una mare enyoradissa com totes les mares, ja les coneixem; tot el que significa enfrontar-se al bricolatge més extenuant per tal d'evitar catàstrofes casolanes... Reconeixerem aquests situacions, ens hi identifiquem a plena ànima i a ple pulmó, perquè estan escrites amb minuciositat, amb detall, de forma clara i directa i concisa, sense floritures, a la jugular, i perquè estan amarades de bellesa, de poesia,

d'humanitat. Ja ho va dir de forma grandiosa Kiko Amat a la presentació i cal recordar-ho, és necessari: dins Fante l'estil ens demostra que l'economia de mitjans, arribar a l'essència de les coses amb pinzellades mínimes com un fuet o com un periscopi, és sempre signe de victòria damunt la pàgina escrita. Perquè John Fante és un mestre de l'escriptura, i descriu la vida, LA SEVA VIDA, que en el fons és exactament LA NOSTRA, amb totes les majestuositats simplíssimes que aquesta representa.

Oh! Quina passada de llibre! Tan emotiu sense ser sentimental ni caricaturesc, tan veraç sense haver de ser estrident, tan autèntic sense voler-ho. John Fante supura qualitat per tots els seus cantons, vessa sang en lloc de tinta, s'hi deixa l'ànima i tot és gaudi, i captura instants únics amb mestria perquè nosaltres ho poguem presenciar i celebrar. *Plens de vida* és un d'aquests llibres que el pots regalar a tot quisqui perquè tothom estarà encantat de llegir-lo, un triomf assegurat, ho puc ben prometre (a casa nostra ja se'l rifen!). Ara sols podem desitjar que les següents obres de John Fante segueixin apareixent de forma assídua en català dins Edicions de 1984 per tal que l'espera no se'ns faci massa llarga. Mentrestant rellegirem, i seguirem rient, seguirem plorant i patint, seguirem vivint, amarant-nos de John Fante per redescobrir-nos en el nostre dia a dia perpetu. Una victòria de la literatura, en efecte, com a propulsora de meravella. Gràcies, John Fante, per omplir-nos de tanta tantíssima vida! Gràcies! I gràcies a tots els que l'heu fet possible!